

ИЗТОКЪ

Тарифа на обявите:
офиц. по 2 лв. на кв. см.
судебни по 1 лв. на дума;
търг. реклами, честити,
некролози, об. за годяв.
и др. по споразумение
Абонаментъ 80 лева
за година
Адресъ: в. „Изтокъ“
Сливенъ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ животъ.

Редактира комитетъ

За безразличнитъ

Днитъ, които преживява нашето поколѣние сж знаменателни и премного наситени съ драматизъмъ и динамизъмъ. Една отживѣла епоха си отива, старото се руши подъ напора на собствената си неджгавост, нѣщо ново и жадувано почва да се гради. Животътъ следъ войнитъ избѣрза много напредъ, а формитъ, чрезъ които се проявяваше той, бѣха останали сжщитъ. Това роди ко нфликтъ, противоречия и идейни борби. Парадокситъ стигнаха до своя връхъ. Отъ тукъ и най-характерния белегъ на съвремения животъ е — устремътъ къмъ търсене на нови форми и нови духовни ценности. Това търсене създава и смисления животъ на днешния човѣкъ. Следователно, дето има борба, кипежъ — тамъ се раждатъ голѣми и велики люде, тамъ има и напредъкъ.

Но заедно съ това не преставатъ да се явяватъ на свѣта и спящитъ духомъ. — Онѣзи, които, залутани по егоистичнитъ си ежедневни нужди, оставяатъ живота да протече покрай тѣхъ безъ да взематъ участие въ него. Онѣзи, които се стремятъ само къмъ доволство и суетенъ животъ — безразличнитъ къмъ голѣмитъ въпроси на времето и социалъ икономическитъ проблеми на общество и държава.

Както преди, така и днесъ една частъ отъ нашата интелигенция остана пасивна зрителка на общественитъ събития у насъ. Много люде нѣматъ и до днесъ отношение къмъ новата държава и новитъ разбирания за живота. Тази частъ отъ интелигенцията стои бездейна и оставя събитията да се развиватъ сами. Че около нея се строи новъ животъ, че се създаватъ нови отношения, че народътъ, отъ който произлиза тя напѣрга последни сили, за да намѣрия новия пѣтъ на благопо-

лучието — тази интелигенция, не иска и да знае, нехае и мърцина влачи днитъ си. Като че ли нищо не осмисля нейния животъ и нищо не я вдъхновява. Съ други думи, въ тия дни на усилия и обнова, има хора (и то божемъ образовани), които продължаватъ да бждатъ „индиферентни“ и „обективни“ наблюдатели. Каква измама и каква престжпностъ едновременно! Днесъ никой не трѣбва да бжде настрана отъ строящата се нова българска общественост, никой не бива да скръства ржце и чака „свише“ разрешение на социалнитъ проблеми. Никой не трѣбва да носи тежката отговорностъ и проклятието на грядущитъ поколѣния. Има две възможности — или на работа за възраждането на нацията, или противъ нея. Днесъ повече отъ всѣкога важи максимата: „Който не е съ държавата, той е противъ държавата“. А това най-много важи за безразличнитъ. Въ своята бездейностъ тѣ могатъ да се сравнятъ съ предателитъ само.

И наистина, въ едно време на силни обществени борби, когато животътъ прави усилия за новъ курсъ, две категории хора сж най-опасни — безразличнитъ и предателитъ. Слабиятъ, колеблвиятъ и саможивиятъ въ решителни дни е не по-малко опасенъ отъ предателя. Психологически той е гоненъ за предателство, стига случаятъ да го застави. Да, безразличниятъ не е нищо друго, освенъ предателъ въ спящо състояние, недоразвитъ предателъ! Безразличниятъ е безполезенъ и вреденъ за живота. Той е паразитъ, затова нѣма право да живѣе и да се ползува отъ благата на обществото. Прочие, на работа срещу „безразличието“.

Сакия Муни.

Сливенската колония въ Бургазъ

Настоятелството на Слив. културна дружба — Бургазъ

Следъ София, числото на живущитъ и работящи въ Бургазъ сливенци е най-внушително по своя размѣръ. Както всички подбалкански градове, останали безъ поминъчни извори следъ освобождението, така и Сливенъ прокуди голѣма частъ отъ своитъ синове, прѣснати изъ всички краища на страната. И броя на населението на града ни расте, но едновременно съ това расте броя на емигрантитъ — сливенци въ страната въобще.

Поради своята близостъ и оживенъ търговско-икономически животъ, Бургазъ при-

влеча постоянно излизащитъ да търсятъ препитание сливенци. Сжществувашата тамъ Сливенска колония има своя твърде отдавнашенъ животъ и днесъ сливенци, съ своята предприемчивостъ и култура, даватъ значителенъ отпечатъкъ въ търговския, културния и административенъ животъ на Бургазъ.

По настоящемъ въ Бургазъ живѣятъ около 4 хиляди сливенци, организирани въ Сливенска колония. Сжщата подъ нѣколко годишното председателствуване на г. Ал. Башевъ и сегашното такова, на г. Г. Анастасовъ дава своитъ добри

и похвални резултати, съ огледъ на предназначението, което има. Държи задушевна връзка между членовѣтъ си — съграждани, подпомага нуждающитъ се съ помощи, устройва концерти, вечеринки, и пр. До сега Бургазскитъ сливенци винаги сж показвали, че не забравятъ родния си градъ, били сж отзивчиви къмъ неговия икономически и културенъ животъ и достойно сж представявали Сливенъ предъ всѣкиго и всѣкъжде. Пожелаваме на нашитъ съграждани и въ бждеще да бждатъ все така добри синове на родния Сливенъ.

За паметника х. Димитъръ

До края на месеца ще бжде монтирана бронзовата статуя на х. Димитъръ, която е вече почти готова, (снимка отъ сжщата дадохме въ миналия брой) Освещаването на паметника ще стане тържествено на 2 августъ 1935 г. — Илинденъ, годишнината отъ смъртта на х. Димитъръ, до която дата се смѣта да бждатъ пренесени коститъ на всички заслужили Сливенци, просвѣтители и революционери, чиито бюстове ще бждатъ поставени въ нишитъ на паметника. Ще бждатъ поставени бюстове въ следнитъ будители: Д-ръ Р. Мирковичъ, Панайотъ Хитовъ, Добри Чинтуловъ, Д-ръ Ив. Селимински, Ив. Добровски, Антоанъ Ивановъ, Сава Доброплодни и Н. Икономовъ.

не само предложението на управата на мина „х. Димитъръ“ когато се получи такова, но и което и да било друго конкретно предложение, засѣгащо интересувания ни обектъ. Докато, обаче, се получи такова, правятъ се проучвания и се събиратъ нуждитъ данни, за да може управителния съветъ на кооперацията възъ основа на точенъ и отговарящъ на нуждитъ и възможноститъ ни планъ за изграждане термо-електрическа централа, да поиска въ скоро време решението на общото събрание, за да се пристжпий осжществяването ѝ

ЗЛАТИНА НЕДЕВА

Три дни ще бжде гостъ на града ни Бургазския обл. театъръ. Театъра, въпреки подновения му съставъ, е познатъ за сливенци и не за него ще пишемъ. Съ нѣколко общи думи само искаме да се спрѣмъ на неговия новъ директоръ — г-жа Златина Недева.

На тия които сж следили театралния и културния животъ на страната ни, г-жа Недева е позната като една отъ най-голѣмитъ наши артистки, добра режисьорка и отлична организаторка.

Макаръ да се е готвила за пѣвица, г-жа Зл. Недева става драматична артистка. Въ София е дебютирала въ „Възкресение“ — въ ролята на Катюша. (Казваме въ София, защото Недева въ сжщность дебютира още въ Загребъ, като ученичка на знаменития трагикъ на времето си Андрей Фианъ въ ролята на Елисавета отъ „Мария Стюартъ“). Следъ което почватъ една следъ друга ролитъ на Алвингъ, Хеда Габлеръ, Сафо, Медея, Тоска, Фру Ингеръ, Клитемистра, („Електра“), Волумния („Кориоланъ“), всички еднакво добре, съ чувство и вдъхновение изнесени. Особено допадатъ на г-жа Недева силно психологичнитъ роли, въ които тя е ненадмината, напр. Клитемистра.

Презъ 1921 год, Златина Недева напустила Народния театъръ, като създаде свой, нар. Камеренъ театъръ, съ който се опита да върви въ кракъ съ съвремения духъ, съ новитъ разбирания въ живота, но болестта ѝ попречи да реализира въ замисления ѝ размѣръ идеята си. Следъ това тя на ново постжпи въ Народния театъръ кждето бѣ до скоро.

Като режисьорка Недева, независимо отъ Камерния театъръ, се прояви и въ Народния, — кждето постави и то съ много голѣмъ успѣхъ пиеситъ „Сафо“ и „Съвестъ“.

Тя е работила подъ директорството на двамата най-добри директори на Народния ни театъръ — Пенчо Славейковъ и Божанъ Ангеловъ, и е научила твърде много съ тѣхъ. Самата тя е твърде културна жена и съ завидна театрална рутина артистка, и върваме, че ще може да даде много за облатния ни театъръ. Трѣбва, обаче, тия, отъ които зависи стоенето ѝ на тоя постъ, да иматъ грижата да задържатъ по дълго време, за да бжде директорствуването ѝ резултатно.

Ние поздравяваме г-жа Недева и нейнитъ сътрудници съ „добре дошли“ въ нашия градъ, пожелавайки имъ заслуженъ успѣхъ.

По електрификацията на града

(отговоръ отъ Електр. кооперация)

Поставенитъ въ брой 5 отъ поч. Ви вестникъ въпроси въ статията на Инж. Г., ни даватъ поводъ да дадемъ едно малко освѣтление на Сливенското гражданство относно електро-снабдяването на града.

Освѣтлението на града презъ зимнитъ месеци изобщо трѣпи едно малко колебание, поради претоварването на двата мотора на електрическата централа. Злополуката съ счупването осята на голѣмия ни моторъ отегчи още положението, но взематъ се всички възможни мѣрки за осигуряване сигурността на освѣтлението при настоящето положение, както и за по-бързото получаване и монтиране новата ося. За причинитъ на счупването осята не можемъ да съобщимъ нищо, докато специалната комисиция отъ трима машинни инженери и единъ машиненъ техникъ не довърши проучването

си, което ще стане следъ окончателно демонтиране на мотора.

Съзнавайки нуждата отъ създаване една мощна термо-електрическа централа, която използвайки мѣстнитъ горивни материали, да произвежда евтина и достжпна електрическа енергия, която да задоволи не само постоянно увеличаващитъ се нужди на града и по този начинъ създаде условия за едно по-голѣмо стопанско преуспѣване, но и на единъ по-далеченъ хинтерландъ, като се изключи по този начинъ и възможността отъ злополуки, като сегашната, управата на електрическата кооперация „х. Димитъръ“ отъ две години вече проучва всички възможности въ това отношение. Материалнитъ условия, обаче, не сж благоприятни за такива голѣми стопански инициативи, поради което въпроса до сега не е получилъ окончателното си разрешение. Както г. Инж. Г., така и всички интересувачи се, могатъ да бждатъ сигурни, че нѣма да бжде игнорирано

ГРИЖИ ЗА ДЕЦАТА

отъ предшколната възраст

До скоро грижитъ на обществото и държава бѣха насочени изключително върху децата постъпили въ училището. За тѣхъ се строят хубави и удобни училища, които се мобилиратъ съ добра покъщнина и снабдяватъ съ нужнитъ учебни помагала. Но не трѣбва да се забравя, че една грамадна частъ отъ тия деца, преди да постъпятъ въ училището, сж изложени цѣли 6—7 години на зловредното влияние на улицата, че мнозина отъ тѣхъ се „възпитаватъ“ отъ съвсемъ невежи майки, а други сж изоставени на разни баби, по-голѣми сестричета, или въобще безъ всякаква грижа. Днесъ, когато участието на жената—майка въ стопанския и държавенъ животъ е твърде голѣмо като работничка или чиновничка, трѣбва да се помисли и за децата, които оставатъ безъ всякакви контрол, или подъ съмнителнитъ грижи на странични хора.

Характера на детето се гради още отъ неговото раждане. Детето трѣбва да бѣде поставено подъ разумни грижи, колкото се може въ по-ранното му детство, за да може да се изгради въ него единъ здравъ и положителенъ характеръ. Днесъ детето иде въ училището съ почти оформени навици, капризи и проявени недосгатици и за учителя е твърде трудно да се справя вече съ тѣхъ. Тѣ сж пустинали дълбоко своитъ корени. Налага се едно възпитание на детето, подето много по отрано. Налага се едно превъзпитание първомъ на майката, която е първата възпитателка на своето дете. Тази задача е, обаче, трудна и ще бѣде резултатна само следъ дълга и системна работа въ тая насока. Днесъ ние можемъ да разпростремъ нашитъ грижи върху детето още една година преди да постъпи въ училището, като се отварятъ детски училища.

Историята на тия училища не е нова. За тѣхъ говори още Коменски, обаче тѣхната основа сложи Фр. Фрьобелъ преди 100 години, а тѣхна реформаторка и идеоложка днесъ е Мария Монтесори, италианска педагогъ-лѣкарка. Въ тия учили-

ща се прибиратъ децата отъ 6 годишна възраст и се занимаватъ отъ специални учителки, у насъ — завършили двегодишния курсъ при Американ. детска градина въ София. Заниманията сж твърде интересни. Никакви сериозни умствени занятия. Децата слушатъ и пре-разказватъ хубави приказкици, подходящи за тѣхната възраст, пѣятъ пѣснички, играятъ разни игри и ритмични упражнения съ пѣснички, правятъ си кукли, играчки, изрѣзватъ съ ножички, моделиратъ, рисуватъ, устройватъ си разни детски забави, кукленска къща и др., като презъ всичкото време учителката упражнява голѣмо възпитателно влияние върху децата и развива тѣхната самостоятелност и инициатива.

За единъ градъ като Сливенъ, въ който много майки сж заети като чиновнички или работнички, отваряне на такива училища е повече отъ наложително. Законътъ за народното просвѣщение предвижда задължително отваряне на такива училища за всички градове надъ 20,000 жители. Причината, за да не сж отворени е, че тѣ трѣбва да се издържатъ отъ общинитъ, а общинитъ се оправдаватъ, че нѣмагъ сръдства. Но това отваряне може да стане постепенно. Тази година могатъ да се отворятъ само две паралелки. За тази целъ могатъ да се наематъ две стаи, или да се стѣснатъ още малко сегашнитъ уща и се отворятъ по една паралелка при 2 първоначални уща въ града. Въ такъвъ случай ще трѣбватъ само около 40,000 лв. за заплати, около 5000 лв. за масички и столчета и 2,000 лв. за материали при занимаванията. Така, съ 45—50,000 лв. ще могатъ да се създадатъ благоприятни условия за развитие на 100 сливенски деца.

Въ Бургазъ има отворени вече 5 такива паралелки, въ Карнобатъ—2, въ М. Търново—2, въ Ямболъ—1 частна. Крайно време е вече да се почне и въ Сливенъ работа въ това направление, още повече, защото Сливенъ е градъ, въ който грамадното болшинство,

Читалището и Обновата въ село

Въ недѣля, 4 т. м. въ София се състояла обща читалищна конференция при дневенъ редъ: „Задачитъ на читалището въ духа на новото време“. Гласувана е резолюция, съ която се подчертава, че Читалищния съюзъ напълно съгласува своята дейност, културна и просвѣтна, съ тази на Обновата, която дейностъ ще има за обектъ предимно селото. Изтъкнато е било, че читалището въ цѣлата досегашна своя дейностъ е било на чело на борбата срещу партизанщината.

Практическото значение на тая резолюция е, че интеллигенцията изъ цѣлата страна доброволно и по свой починъ се поставя въ услуга на държавата, подпомагайки я активно въ усилията ѝ при изграждане благополучието на българския народъ. Това може само да радва.

Изкуство и публика.

Ст. Дачевъ въ Пловдивската опера

На 4 т. м. въ театръ „Роялъ“—София е билъ устроенъ благотворителенъ концертъ отъ дво „Инвалидъ“, съ участие на артисти отъ народната опера; между участвувалитъ е билъ и нашия съгражданинъ Стефанъ Дачевъ — лирико-драматиченъ теноръ, наскоро завърналъ се отъ Милано. Сжщия ще пѣзвъ другъ концертъ на 11 т. м. (вечера) въ Софийския воененъ клубъ, следъ което се установява въ гр. Пловдивъ, кждего е ангажиранъ за пръвъ теноръ въ навообразуваната опера — клонъ отъ държавната такава (подъ директорството на г. Ал. Краевъ). Пожелаваме на г. Дачевъ успѣшна кариера.

както казахме, сж чиновници и работници. Добре е, на първо време, да се приематъ въ тия детски училища, само децата на ония майки, които сж принудени поради естеството на работата си, да напуцатъ презъ деня своитъ домове.

Б. Дръндаровъ

Б. Р. — Солидаризирайки се напълно съ изказанитъ мисли, — „Изтокъ“ смѣта, че въпроса трѣбва да намѣри своето утвърдително разрешение още сега при изготвяне общинския бюджетъ за 1935 год.

За IV т. отъ историята на Сливенъ

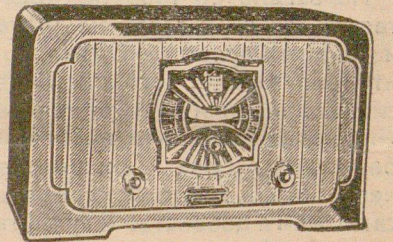
За голѣмо съжаление, наше и на всички добри Сливенци, днесъ пишемъ на тая тема не, за да се поздравимъ съ излизането на IV т. отъ историята на града ни, а да запитае и научимъ въ какво състояние се намира тоя въпросъ, и повдигайки го предъ една по широка публика, да го направимъ по популяренъ, герп. по леко реализуемъ.

Идеята за написване и на тоя томъ е пакъ идея на Сливенската дружба въ София, по чийто починъ и инициатива се написаха досегашнитъ три тома. Презъ пролѣтата миналата година дружбата излѣзе съ една покана — проспектъ до всички будни и издигнати Сливенци, миналото на родния градъ, за които е гордостъ и въ гърдитъ, на които искрата на „стария Сливенски хайдушки огънь“ не е угаснала, апелирайки къмъ тѣхъ за помощъ и съдействие. Замисления IV т., съгласно тоя проспектъ, щѣше да бѣде едно обширно и компетентно разглеждане на Сливенъ и околията му въ „географско, историческо и културно отношение“, обгръщащъ наредъ съ въпроситъ отъ миналото — и тия отъ настоящето и бждащото на града: оросяването, наторяването и залѣсването на Краставо поле и околнитъ баири, баражиране на Коруча, ограждането му и създаването на пазарище и нови градски квартали, благоустрояването, застроиването и разработването на минералнитъ бани, създаването и рекламирането на курорти и лѣтoviща въ Сливенския балканъ, благоустрояване на града и пр. пр. Срока за представяне трудоветъ бѣше края на 1933 г., т. е. следваше днесъ вече да имаме на рѣка тоя така добре замисленъ томъ. — Нѣма го, обаче! — Причинитъ? — Не ги знаемъ, — никой не ги е съобщилъ, но можемъ, обаче, да предпологаме: — това сж, — или недостигъ на парични сръдства, или недостигъ на материалъ. Приемемъ ли, че това сж тѣ, смѣло можемъ да кажемъ, че това се дължи изключително на непроагитирането, на не-

даването една по широка гласностъ, на тая, колкото навременна, толкова и насжщна инициатива. (Видѣхме възпроситъ, които ще бждатъ разгледани, а всѣки Сливенски гражданинъ знае какво представлява сполучливото имъ разрешение за града ни). Ако пакъ дори се съгласимъ, че не това сж причинитъ, даватъ ли си смѣтка инициаторитъ при това млчание около написването и издаването на тоя колективенъ трудъ, каква голѣма трудностъ би представлявало пласирането му?! Ето защо, излизайки отъ положението, че усвоения начинъ е твърде неудообенъ за инициативи отъ тоя родъ, ние смѣтаме, че само едно широко популяризиране на тая идея (авторството, на което всички ще признаемъ, че е на Софийската дружба), предаването ѝ характеръ на общогражданско, на цѣлъ Сливенъ, дѣло, издадена по маниеръ и подражание на книгитъ отъ Възраждането, — ще бѣде найразумното сръдство, както по отношение излизането, така и по отношение пласимента на IV т. отъ Историята на Сливенъ, — най-важния може би.

Вѣренъ на предназначението си, вѣрваме в „Изтокъ“ широко ще отвори своитъ страници за всички въпроси, свързани съ явяването на бѣлъ свѣтъ на тая очаквана книга.

Дѣлото на Д-ръ Сим. Табаковъ трѣбва да бѣде завършено! Ефр.

Радио-универсалъ голѣма мощностъ, селективностъ, естественъ тонъ и опростено обслужване сж качества на новия „Супердинъ“ — 5 ламповъ.

Представ. за Сливенъ: П. Камбуровъ тел. № 51

Карелъ Чапекъ

Въ недѣля

Не зная дали е това атмосферично, акустично или друго явление, но така е: единъ день презъ седмицата се пробуждамъ съ нѣкаква тежестъ въ главата, изпълненъ съ отвращение къмъ живота и нежелание да се вдигна отъ леглото. При това чувствувамъ липса на възторгъ къмъ всяка задача или къмъ обикновената си работа. Подобно чувство може да се нарече скука, празнота или сплинъ. Обикновенно се мѣча да изследвамъ причинитъ за тая неочаквана отпадналостъ, до тогава, до гдето най-сеине си кажа: „Трѣбва днесъ да е недѣля“. И наистина е недѣля.

Както казахъ, не зная какъ става това — може би да има нѣкое особено атмосферично налѣгане, магнетично разстройство или друго нѣщо. Възможно е въ недѣля и въ празникъ вселената нѣщо да не работи, вследствие, на което всѣкидневниятъ редъ въ природата се нарушава. Би трѣбвало да се установи научно дали трѣвата и дърветата расатъ въ недѣля и въ празникъ. Или пакъ е акустично явление? Събуждаме се и не чуваме далечния и могъщъ шумъ на човѣшката работа. Това действува сжщо та-

ка, както ако спре нѣкоя воденица. Обяснението е просто, и тъкмо поради това невѣрно. Защото азъ се пробуждамъ съ катастрофалното предчувствие за недѣлята, дори въ самотата на планината. И ако бурята би ме отнесла на нѣкой уединенъ островъ, зная, че ще се пробудя една утринъ, дори и безъ календаръ, съ ужасното чувство, че е недѣля.

Мисля, че недѣлната почивка извънъ града е само едно отчаяно бѣгство отъ тая недѣлна отпадналостъ. Хората мислятъ, че трѣбва да се изморяватъ, за да забравятъ страшното въздействие на празника. Горко имъ! Защото недѣлята върви навсѣкжде по петитъ имъ — дори въ театъра и на спортното игрище. По-добре ще е да я прекараме въ къщи. Въ града недѣлнята преди обѣдъ все пакъ се понася криво-лѣво. Той има дори нѣщо тържествено въ себе си. Момичетата сж хубава, а можемъ да прочетемъ и недѣлнитъ списания. Едва следъ обѣдъ избухва остротъ недѣлно състояние. Градътъ изглежда задрѣмалъ и по улицата сръщаме хора, които иначе никога не виждаме. Отъ

тия хора има хиляди, които сж съществуватъ само въ недѣля. Виждаме хора, които сякашъ сж били окачени преди 30 години въ шкафови, и излизатъ само въ недѣля, за да не ги изядатъ молцитъ. Има и чистички недѣлни лица, бледи, съ голѣми носове, брадати, покрити съ лунички и въобще бедно, но чисто облечени. И въ всичко това има нѣщо старомодно, или по-право казано, извънъ времето. Къмъ четири или петъ часа се появяватъ семейства, — и това е нѣщо, което сжществува само въ недѣля. Кога презъ седмицата ще срещнете човѣшко семейство съ нетърпими хлапета, съ момиченца, на които се подава едно жгълче отъ дантелата на гащичкитъ, съ майка, която се люшка като старъ файтонъ, и съ баща, който пуши пури откъмъ острия имъ край и критикува състоянието на улицитъ и новитъ сгради?

Казвамъ ти, че недѣлното човѣчество, което изглежда еднакво по цѣлъ свѣтъ, превръща всѣка недѣля тоя свѣтъ въ малкъ градецъ. Гражданинтъ бѣга въ недѣля не отъ града и отъ неговия шумъ; той бѣга отъ малкия градъ, който презъ седмичнитъ дни е скритъ въ работилници, магазини и домакинства и въ недѣля и празникъ завладява улицитъ, а не-

ПИСМО

Есенни настроения

... Азъ зная, ти ще се надсмѣешъ и ще заговоришъ за оная тамъ... Кръсть и възъ него малко прахъ отъ време. Презрението заглушава всички чувства на любовъ, умраза и гнѣвъ. Спокойствие, здраве и добродушие, ето обстановката, която ме заобикаля за сега.

Утрото, началото, е тъй блѣдо; днитъ ми протичатъ, тъй както протичатъ днитъ на тия, които съзерцаватъ на счупена веранда, и за това, драги приятелю, въпреки желанието ми азъ чувствувамъ, че се увличамъ наново по жена. Не на другитъ жени прилича, обаче, тя. Зная и вѣрвамъ. — Каква красота въ това да се опари единъ мъжъ! А ако вмѣсто мене се опари тя? — Мисля, че е неуязвима! Толкова ѝ говорихъ. Спомнямъ, бѣхъ се унесълъ въ нейнитъ очи. Не изгубихъ присѣствие на духа, и въреикъ редомъ съ нея, запитахъ я, дали е виждала прострелянъ соколъ. — Колко наивенъ сжмъ билъ. — А защо трѣбваше тъкмо нея да запитвамъ? — Но тоя пътъ тя не се засмѣ Видѣхъ,

говитъ обитатели сякашъ искатъ да кажатъ: ето ни! Ние, стари моми, ние, бащи и майки, вуйчовци и лели, ние, извънъ времето. Ние, вѣчнитъ.

че бѣ замислена. Сигуренъ сжмъ, че бѣ засегната отъ това, което сж ѝ говорили за менъ. — Не, не сжмъ виждала, — сепна се и отговори изведнажъ. Толкова мила бѣше!

Дълго време не бѣхъ я срещалъ. Минавахъ покрай къщата, въ която живѣше. Завеситъ на прозорцитъ бѣха спуснати и колчемъ виждахъ тия спуснати завеси, винаги си спомнямъ за „малката стопанка на голѣмата къща.“ — Значи, тя требваше да прави изборъ. Даже веднажъ ми се сърди. Сигурно сжмъ билъ доста нахаленъ. А какво сжмъ виновенъ въ това. Азъ, драги приятелю, ѝ написахъ само една малка, обикновена и сигурно банална бележка. Тя ме моли следъ това да не правя така и азъ ѝ обещахъ. Да, дадохъ ѝ обещание, а сжщевременно се сърдехъ самъ на себе си, че писахъ твърде малко или почти никакъ. Защото вѣрвахъ повече на очитъ, отколкото на думитъ. Колко е лесно, си мислѣхъ после, когато човѣкъ дава обещание презъ време на танцъ!

Сигурно тоя пътъ ще бждешъ изненаданъ, но вѣрвамъ не повече, отколкото, ако въ скоро време ти пиша: — драги приятелю, кръсть на всички ѝ пакъ връзъ него малко прахъ отъ време...

БОРЪ

НАШАТА ДУМА

Занаятчийството

Както другаде, така и в нашата страна за живо и нагледно проверено и марксизма, занаятчийството, макаръ и озвещава се подъ непосилната тежест на кризата, продължава да съществува и да играе една от главните роли в народостопанския ни живот. У насъ то има своитъ дълбоки организирани предпоставки и твърде фалшиво и наивно звучи твърдението за негодността на тая форма отъ националния трудъ и несъответствието ѝ съ новитъ производствени условия.

По подражание отъ вънъ и у насъ дълго време се спори за политиката, която държавата тръбва да усвои къмъ занаятчийството и формитъ, въ които тръбва да се излъте. Социалиститъ поддържаха, че изобщи подпомогането на занаятчийствъ е излишна и безполезна работа, пророкуваха неизбъжната и мъртъвост. Противници имъ бѣха дѣлнитъ консервативни партии, които отъ демагогски съображения, непознавайки положението, съ редъ реакционни мърки искаха да „подкрепятъ“ еснафа, връщайки го въ сѣщностъ съ столѣтия назадъ. И отречено отъ лъво, неглижирано ошъ дѣсно, занаятчийството се опита да потърси сили за защита у себе си, оформявайки се въ отдѣлна съсловна партия, една въ сѣщностъ гръшна стѣжка, но усилията му бѣха проиграни и изкористени отъ нѣколко карьеристично настроени полуинтелигентни типове.

А кризата презъ това време се ширеше. Шире се и сега, безъ да се вижда нейния край, а занаятчийството едва вегетира. И новата държава, която дойде въ името на добре разбранитъ народни интереси, въ името на социалната правда и защита на труда, не може да не знае това положение на занаятчийството и не тръбва да го остави на последно мѣсто при приемане мърките за възстановяване страната. Една истинска народна власт не може да вижда въ лицето на стопани хляди изнемогващи днесъ занаятчици умирающи люде, когато това сж дейни хора, напоени съ трудолюбие и жизненост, традиционни носители на остъръ умъ, самобитно българско изкуство и изненадваща оригиналност. Ето защо, занаятчийска България съ увѣреностъ чака прокламирането съ такъвъ устремъ и прието съ такъвъ възторгъ НОВО, да донесе и редица мъркопрития, — стопански, финансови и технически, — които да измѣнятъ днешното положение на нашия занаятчици — майсторъ и неговитъ помощници — калфи и чираци и да подобрятъ тяхния халъ.

България е страна на дребнитъ собственици — земледѣлци и занаятчици. Актъ на справедливостъ и държавническо чувство ще бждатъ мърките, които би предприело правителството въ защита на тия две стопански категории, които съставляватъ $\frac{4}{5}$ отъ българския народъ.

„ИЗТОКЪ“

СТОПАНСТВО

Задължителни земл. застраховки

До като за другитъ области на застрахователното дѣло се води още споръ за и противъ егатирирането имъ, въпроса за земледѣлскитъ застраховки отдавна е решенъ въ полза на държавата, може би поради единствената причина, че печалбата тукъ е повече отъ проблематична и частния спекулативен капиталъ се държи на страна. У насъ тоя въпросъ не е новъ, — той веднажъ вече е разрешаванъ и то въ положителенъ смисълъ, но поради недостатъчни проучвания, закона, който се явилъ, се е провалилъ. Днешното му разрешение е компромисно — полудържавна застраховка съ факултативен характеръ. Обстоятелството, обаче, че при тоя начинъ на застраховане е обхваната едва $\frac{1}{25}$ отъ нашитъ земледѣлски стопани, тръбва да привлече вниманието на тия, които сж поставени да ръководятъ народното ни стопанство и да ги накара да намѣрятъ едно по сполучливо разрешение, каквото именно, е задължителното застраховане, и то не само срещу градушка, но и срещу всички природни стихии, на каквито, поради своето естество, е изложено ежегодно земледѣлското стопанство. Едно таково задължително застраховане при намалени премии, които ще се явятъ въ резултатъ на всеобщността на застраховането, а не както до сега — да се застраховатъ само стопанитъ отъ най-градобитнитъ ни околии, отъ една страна, и отъ друга, отъ участието на държавата съ поне 50% отъ стойността на премиитъ, — ще има поради своя масовъ характеръ не само стопанско, но и социално отражение. Съвременната държава, която по начало е социална държава, не може да дезертира отъ своя дългъ, и ще тръбва да усвои новъ маниеръ на третиране, на мѣстото на досега шия безотговоренъ, къмъ $\frac{3}{4}$ отъ своитъ поданици.

Не малка полза отъ предаване задължителенъ характеръ на застраховката ще има и самата държава, която ще се освободи отъ ежегоднитъ раздания на помощи и заеми подъ нейна гаранция, отъ които 50% оставатъ несъбираеми.

КРАСИВА МЕБЕЛЪ
Марка „Е“ — Варна
Всички търсятъ
Енгиларовитъ ПЕЧКИ
и
Готв. машини
м. „ПЕРНИКЪ“
най-солидни, най-икономични
и практични.
Представ.: **ЩИЛ. ВАСИЛЕВЪ**
телеф. 88 — до б ка „Шаломъ“

II СЖДИЯ-ИЗПЪЛНИТЕЛЪ ПРИ СЛИВЕНСКИЯ ОКР. СЖДЪ

ОБЯВЛЕНИЕ No 270-1933 год.

Подписания Стоянъ Ив. Чучевъ — II Сждия-Изпълнителъ, обявявамъ че 15 дни следъ публикуване настоящето въ вкв „Изтокъ“ ще почне и до онова число на следующия месецъ, което съответсува на датата на публикацията, въ канцеларията ми, ще трае публичната продажъ на следния недвижимъ имотъ:

1) Кжца въ гр. Сливенъ, ул. „Мангърска“ 341 на два етажа, паянгова постройка, надъ хизба, засѣроена върху 72 кв. метра; първия етажъ отъ две стаи и салонъ, втория сжщо отъ две стаи и салонъ, съ електрическа инсталация само въ долния етажъ; отдѣлно до кжщата, пристройка за кухня и нуждникъ, застроени върху 12 кв. метра, покрити съ обикновени керемиди, въ двора има прокарана чешма. 187 кв. метра незастроено мѣсто, съ първоначална цена 68,760 лева.

2) $\frac{1}{2}$ идеална частъ отъ нива въ землището на с. Речица, Сливенско, мѣстн. „Боалъка“ цѣлата отъ 8 дек. и 250 кв. метра съ първоначална цена 990 лева.

Имота е на Никола Щилияновъ Келеповъ отъ гр. Сливенъ, ипотекиранъ е въ полза на Михалъ Теневъ Топаловъ отъ гр. Сливенъ, за 110,000 лева, заедно съ отбелязаното че Михаилъ Теневъ Топаловъ отъ гр. Сливенъ, е прехвърлилъ вземането си върху Българска Търговска Банка — Сливенски Клонъ въ размеръ на 151,439 лева.

Има наложени възбрани: 1) въ полза на Иванъ Ташевъ & синове отъ гр. Сливенъ въ размеръ на 3000 лева, 2) възбрана — поръчителство за спиране изпълнителенъ листъ по търг. дѣло № 445/927 г. на Сливенския Окр. Сждъ, въ размеръ на 23,000 лева и 3) обща възбрана въ полза на Пацайотъ Георгева Краставицата отъ гр. Сливенъ въ размеръ на 15,000 лева.

Имота ще се продава по отдѣлно по искането на Българска Търговска Банка — Сливенски Клонъ.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ денъ и часъ за да прегледатъ книгата и да наднаватъ.

гр. Сливенъ, 1934 год.

II Сждия-Изпълнителъ: Ст. Ив. Чучевъ

печ. „БАЛКАНЪ“ — Сливенъ

Яврово утро въ Сливенъ?

Двадесетъ цѣли години ни дѣлятъ отъ ранната смъртъ на голѣмия човѣкъ и поетъ Пъю Яворовъ. Не да разглеждаме живота му и трагичния му край, нито да изтъкваме значението му за бедната българска литература, пишешъ тая бележка. Скромнитъ ни страници на провинциаленъ вестникъ ни извиняватъ, че не можемъ да го сторимъ. Пиешъ само, за да напомнимъ дълга, на учител-

ство, читалище, ученическо литературно д-во, че не тръбва да позволятъ така незабелезано да отине тая тържествено — траурна годишнина.

Димчовата годишнина така безшумно си отиде, нека това не става съ Пъювата! Нека не се повтаряме въ небрежността и невниманието си!

Въ какво ще се изрази чувството, въ Яворова вечеръ или Яворово утро, е въпросъ на хора, удобство и време. Но тръбва да се бърза.

ИЗЪ ДАЛЕЧНОТО МИНАЛО

Основаването на гр. Сливенъ

Въ предисторическо време, (до 5000 г. пр. Хр.) Сливенъ и неговата близка околностъ е била населена съ жители, не внасящи никаква преработка въ материалитъ, що сж имъ служили, било за храна, било за сечива. Останки, обаче, отъ културата на тия хора, не е намѣрена, по простата причина, че коститъ, ако не сж се вкаменили сж изчезнали поради жбна на времето, а сечивата, поради това, че не сж били обработени, ние не можемъ да ги различимъ, освенъ ако ги намѣримъ заедно съ палеолитнитъ останки. Презъ втория периодъ отъ каменния вѣкъ, нареченъ Неолитъ, който трае отъ 5-3000 пр. Хр., тукъ сжщо е продължавалъ да живѣе предисторическия човѣкъ, но вече съ висока култура, внасящъ преработка въ материалитъ. При разкопкитъ които направихме преди три години въ „Змѣвитъ дупки“, се намѣриха неолитни материали, като кремъци, кости и фрагменти отъ сждове. Това показва, че презъ това време, тия пещери сж били обитавани. Освенъ въ пещеритъ, нашитъ прадѣди сж живѣли въ селища, на по-високи оцедни мѣста, въ полето. Останки

отъ тяхъ намираме днесъ около Сливенъ, въ така нареченитъ Селищни или Плоски могили. Такива има при с. Чинтулово, Селиминово, Демирджиллий, Михайлово и др. Тия могили сж богатъ източникъ на най-разнообразенъ предисторически материалъ: каменни брадвички, чукчета и длетата, шила и стръгалки отъ кость, бойни топки, фалуси, и най-разнообразни керамични сждове и фрагменти.

Не следъ дълго, къмъ 3000 пр. Хр. тия първи жители били завоювани отъ тракийцитъ, които се настанили на изтокъ и югозападъ отъ Сливенъ. За тѣхъ ни говарятъ тракийскитъ могили при държавната болница, къмъ „Бършенъ“, село Самуилово и другаде. Отъ селищата на тракийцитъ не сж намѣрени следи, защото тѣ сж били направени отъ слабъ материалъ, съ изключение на гробницитъ, които намѣста извикватъ удивление, каквато е тая при с. Мезекъ. Спокойствие между тракийцитъ не е имало, поради борбитъ срѣдъ различнитъ племена и сигурно не единъ пѣтъ „Крастово поле“ е било арена на крвавата имъ саморазправа. Презъ V в. пр. Хр. тракийцитъ що съ живѣли

около Сливенъ и въ гората, която е била на мѣстото на сегашния градъ, сж попаднали подъ властта на силната одринска държава, следъ разпадането на която, цѣлия балкански п-въ миналъ подъ властта на македонцитъ. Взаимодействието между тракийци и македонци не е било голѣмо, па и културното влияние на македонцитъ мжчно може да схване, поради единичността на македонската култура съ гръцката. Положението се промѣня когато полуострова бива завладѣнъ отъ римлянитъ (229-45 г.). Благодарение на римското владичество, което донесе спокойствие на Балканитъ, между тракийцитъ започва да прониква влиянието на гръцката култура отъ къмъ Черно-морскитъ градове. Римлянитъ, за да държатъ тракийтъ въ подчинение, построяватъ редицъ крепости по Срѣдна гора, Стара планина, Дунава и др. Такива е имало въ околноститъ на Сливенъ при село Глуфишево, с. Изворъ, надъ каптажа, въ мѣстността „Кованлъка“, като най-голѣма е, била тая, която се издигала въ „Хисарлъка“, надъ Ново-село. Отъ всички тия крепости, днесъ има запазени на мѣста доста следи. Въ крепоститъ сж живѣли римскитъ войници съ задача да държатъ тракийтъ въ подчинение. Римската крепостъ въ „Хи-

сарлъка“, въ времето около Христа, била въ цвѣтущо състояние, при едно добро благосъстояние на самитъ тракийски селища, разположени подъ нея. Отношенията между тракийцитъ и римскитъ войници били добри и нѣкои отъ римскитъ военачалници и уволнени войници започнали да се женятъ за тракийки. Жилищата на тия римотракийски семейства, били построявани подъ самата римска крепостъ, т. е. между сегашното Ново-село и „Хисарлъка“. Въ началото на християнската епоха, преследванитъ християни сж се крили въ „Змѣвитъ дупки“, за което ни говоритъ малкия параклисъ и до сега полузапазенъ тамъ. Презъ IV в., когато християнството станало официална религия, жителитъ отъ тракоримското селище си построили църква, основитъ на която, миналата година ученическото археологическо д-во, откри, а музея реставрира. Какво име е носило това селище, не е установено; по всѣка вѣроятностъ то е просъществувало до V в. сл. Хр. когато при нашествието на хунитъ, сж били унищожени 70 града отъ Дунава до Цариградъ. Следъ преминаване на бурята, прѣснатитъ жители започнали да се завръщатъ, като новото си селище построили малко пона югъ, т. е. на мѣстото на на сегашното Ново-се-

ло. Селището се разраствало бързо, поради прииждането на голѣми славянски маси презъ VI в., които съвсемъ обаче, промѣнили физиономията му. Презъ византийско време започнало ново разрастване на града, когато, като славянски центъръ, получава и името Сливенъ, — отъ сливането на тритъ рѣки подъ града. Презъ второто българско царство, Сливенъ е билъ важенъ икономически и духовенъ центъръ, околноститъ му били осѣяни съ множество манастири; съ такива се особено славила, така наречената Малка свѣта гора, сега Атаната, близо до манастиря „Св. Петка“ при с. Сотирия. На мѣста на сегашното Ново село, града сжществувал до идването на турцитъ, които го разрушаватъ и разгонватъ житѣлитъ му.

Застрояването на централния Сливенъ, става въ началото на турското робство, отъ завръщанитъ се жители на стария Сливенъ.

З. И.

„Изтокъ“ иска да проверае по единъ безспоренъ начинъ твърдението, че провинцията нѣма свой идеенъ и духовенъ животъ.

Нека направимъ „Изтокъ“ най-солидния аргументъ противъ това твърдение!

ХРОНИКА

Бургазския областен театър въ съставъ 30 души, подъ директорството на известната наша актриса г-жа **Златина Недева**, е въ града ни и тая вечерь — понеделникъ, тържествено открива сезона съ „Човѣкъ подъ моста“ въ 6 картини отъ **Ото Индингъ**. Ще се представятъ и следнитѣ пиеси: „Правдата е хубаво нѣщо, но щастието е по хубаво“, отъ **Островски**; „Арлезианката“ мелодрама, отъ **Алфонсъ Доде** и „Урагантъ“, отъ **Иво Войновичъ**.

Начало на вечернитѣ представления: 8¹/₂ часа, дневно въ срѣда — 3 часа.

✦ Сливенския Митрополитъ Иларий благодарилъ на всички духовни и мирски лица, роднини, познати, приятели, дружества и братства — за поздрава и благожеланията по случай именния му день — 3 ноемврий, като моли Бога да имъ дава здраве и всичко добро.

Съобщаваме на абонатитѣ ни, че за улеснение, тѣхно и на редакцията, — изплащането на абонамента може да става и 3-месечно и 6-месечно.

Згодилъ се е нашия съгражданинъ и добъръ приятелъ **Инженеръ Николай Щилияновъ** за г-ца **Петя Зуркова**, отъ Бургазъ, една отъ голѣмитѣ наши пианистки.

Желаемъ имъ щастие.

Сливенското подофицерско д-во „х. Димитъръ“, отпразднува на Димитровъ день по единъ внушителенъ и тържественъ начинъ патронния си празникъ.

Бодростта на духа и увѣреността въ погледа на тия, въ голѣмата си частъ възрастни вече хора, могатъ да служатъ като великолепенъ примѣръ за подражание на много организации и дружества въ града ни.

До 10 т. м. тукашния клонъ на Б. Земл. и К. Банка, е раздалъ заемобразно, само за семе, 130,000 кгр. пшеница на 650 земледѣлски стопани отъ околията, пострадали тая година.

Приказния театъръ при читалище „Зора“, представя отъ две седмици съ голѣмъ успѣхъ художествената пиеса „Вълшебната пещера“, отъ **Г. Каравановъ**.

Постановката е много добра, а играта на артиститѣ — надъ приетия провинциаленъ масщабъ. Реално доказателство за това е броя на представленията — СЕДЕМЪ до сега.

Билети отъ лотарията на банковитѣ служители, може да си вземете само отъ гишетата на Землед. Банка. Теглене — 12 януарий 1935 год.

На 27 т. м. е годишнината отъ подписването на Ньойския „миренъ“ договоръ. Както всѣка година, и сега, ще бждатъ устроени траурни събрания, изразъ на болка и протестъ на народа отъ низинитѣ. Нашия градъ редовно до сега е устроивалъ подобни събрания, но особено импониращи тѣ бѣха презъ последнитѣ две години, когато тая мжка и протестъ бѣха така силни и така непосредно изказани чрезъ двама млада хора — **Лазаръ Поповъ** и **Стефанъ Поповъ**. Вѣрваме, че и сега избора на ораторитѣ ще бжде все така сполучливъ.

Презъ тоя м-ць се очаква да станатъ най-голѣмитѣ продажби на спиртъ, защото до края

на ноември, спиртъ ще се продава 72 ст. градуса, презъ м. декемврий — 74 ст., а презъ януарий — 76 ст. Това кара търговцитѣ да вързатъ да се снабдятъ съ евтинъ спиртъ.

Тая година отъ Сливенъ сж изнесени 13 вагона грозде, срещу 3 вагона за 1933. Ето какво значи добра организация и намѣсата на кооперацията!

Подарило е на Слив. пансионъ за сираци, прочетни книги за 1000 лева д-во „Инвалидъ“ — **Айтосъ**. Пансиона — управа и питомци, му благодарятъ.

Пишатъ ни: — Д-вото на зап. подофицери, чийто патронъ е х. Димитъръ, празнува своя празникъ на Димитровъ день. Какви сж биле съображенията да се предпочете именния день на х. Димитра, предъ тая на геройската му смъртъ — 2 августъ — Илинденъ, — незнаемъ, но смѣтаме, че общото събрание на дружеството трѣбва да се занимае съ тоя въпросъ и да смѣни патронния му празникъ.

Вчера, недѣля, въ салона „Зора“, бѣ устроена родителска среща по инициативата на родителскитѣ комитети на двѣтѣ гимназии. Салонътъ бѣше препълненъ, — гаранция, че родителитѣ се интересуватъ отъ ния хубави срещи. Директора на гимназиитѣ г. **Бончевъ** въ продължение на единъ часъ ясно и открито обрисова действителнитѣ задачи на училището, длъжноститѣ на ученицитѣ, назначението на родителскитѣ комитети и апелира къмъ родителитѣ за съдействие и подкрепа. Речъта направи отлично впечатление. Желателно е по често да се устройватъ такива срещи.

Сливенски Народенъ Хоръ „Добри П. Чинтуловъ“ съ пълно единодушие е провъзгласилъ за свои почетни членове: **Н. В. Преосвещенство Митрополитъ Иларий**, **Н. К. на Гарнизона Полковникъ Луковъ**, **К. Ра на 11 п. Слив. на Н. В. Ц. И. Дружина Полковникъ Анастасовъ**, **кмета на града Димитъръ Захариевъ**, нашия композигоръ **Мишо Тодоровъ** и бившия учителъ — музикаленъ деятель — **Василь Димитровъ**.

Напомнено е на всички общини въ Царството, включително и Сливенската, че трѣбва да предвидятъ въ новитѣ си бюджети необходимия кредитъ за уреждане и подържане лѣтни игрища за малкитѣ деца, дето тѣ ще могатъ да играятъ на чистъ въздухъ и слънце. Каква голѣма частъ отъ сливенскитѣ деца иматъ нужда отъ въздухъ и слънце!

Като една отъ мѣркитѣ срещу безработицата — е изработена наредба — законъ за настаняване на работа. Принципа легналъ въ наредбата е да се вземе подъ внимание материалното състояние на кандидатитѣ за работа, били тѣ физически или интелектуални работници. Тукашния инспекторъ по труда г. **Нейчевъ**, отъ три седмици вече, по свой починъ работи въ това направление.

Срокъ за подаване молби по закона за облекчение длъжноститѣ изтича на 7 декемврий т. г. Голѣма услуга ще направятъ на населението новитѣ кметове и кооперациитѣ, ако му съобщатъ това, проагитирайки същевременно и самия законъ.

„Млада България“ — списание за обществена култура, год. II, кн. 8, съ съдържание: Правото на единъ духъ; За университета и живота — **Д-ръ П. Н.**; Политическитѣ идеи на младитѣ; Демокрация — **С. Поповъ**; Абсурди — **Андр. Пиперовъ**; Инфлация

— **К. Къркклисийски**; Идеи, организация, критика — **Др. Божиловъ**, и

„Изгрѣвъ“ — вестниче за ученици — год V бр. 2, редакторъ **Ст. Султановъ** — Сливенъ, Се получиша въ редакцията.

За Пан. Хитовъ

Софийскитѣ вестници съобщаватъ, че въ Чипровския манастиръ на 1 т. м. е била отпразднувана по единъ тържественъ начинъ годишнината отъ възтането на **Панайотъ Хитовъ** (1876 г.) Въ Чипровския балканъ; билъ е основанъ комитетъ и имало пусната подписка за събиране срѣдства за изграждане паметникъ въ честъ и паметъ на **Хитова** и четницитѣ му. Значи, една идея, едно събиране, свързано съ името на най-голѣмата фигура отъ четничеството при борбитѣ за освобождението ни и нашъ съгражданинъ, ако не бѣха вестницитѣ, биха отминали незабелезано за Сливенъ. Впрочемъ за **Панайотъ Хитовъ**, чийто животъ и дейностъ се покриватъ съ почти всички опити презъ XIX в. за извоюване свободата ни, много малко се знае и името на тоя голѣмъ воевода, плашилото за турцитѣ на времето си, рискуваха да бжде заличено отъ страницитѣ на революционната ни история. Не трѣбва така, нека на тоя голѣмъ родолюбецъ отдадемъ справедлива данъ и да направимъ да се чуе неговото име, да се почувства неговото значение, толкова, колкото и на другитѣ равни нему.

„Изтокъ“ ще излѣле въ близко време съ 2—3 статийки за **Хитова**.

Спортъ

Вчера 11 т. м., въ полза на Слив. клонъ отъ Съюза за закрила на децата, се състоя приятелски мачъ между мѣстнитѣ клубове „Асеновецъ“ и „х. Димитъръ“, при резултатъ 2:2. На края стана единъ малък инцидентъ, съ който управата на „х. Д.“ трѣбва да се занимае, налагайки за служено наказанието на виновника. Тоя мачъ да бѣ миналъ поне безъ бой!

На 28 м. м. сп. кл. „Асеновецъ“ е побѣдилъ 1:0 сп. кл. „Слава“ — Ямболъ. Следъ тоя мачъ „Ас.“ застава на чело на таблицата за есенния полу сезонъ на Т. С. О. Ако играчитѣ му вложатъ повече амбиция, презъ пролѣтнитѣ мачове можемъ да разчитаме да видимъ и Сливенъ въ турнира за Царската купа.

Отъ два дни заседава Висшия сп. съветъ, който ще се занимае съ реорганизацията на Бълг. Национална Спортна федерация. Интереситѣ на българския спортъ налагаха това реорганизиране.

Сп. кл. „х. Димитъръ“ е избралъ въ новата си управа: **Поручикъ Сарачевъ** — за председателъ, **Ат. Арнаудовъ**, **Ник. Гиргиновъ**, **Подпоручикъ Янчевъ** и др.

Д-ръ Петъръ Абаджиевъ

Специалистъ по вътрешни болести се установи на частна практика преглежда съ ренгеновъ апаратъ.

1—5

Тонъ кино „Зора“ отъ четвъртъкъ ще представи „Дветѣ сирачета“.

Вчера заминаха за гр. Котелъ единъ съставъ отъ Слив. окр. сждъ, подъ председателството на членъ-сждията г. **Спасъ Жировъ**, за разглеждане дѣла отъ тоя край.

Новъ успѣхъ на Спестовното Стр. Кооп. Сдружение „СТОПАНИНЪ“

Следъ системни и подробни проучвания на условията у всички спес. строит. сдружения, спестителитѣ въ

„СПЕСТРОКАСЪ“ - Старо-Загора

въ общото си извънредно събрание на 13 IX м-ць единодушно взеха решение да преминатъ въ

„СТОПАНИНЪ“ На 27 IX. всички формалности около това преминаване се извършиха и „Спестрокасъ“ прекрати своята работа, а Кооперативната Популярна Банка, къмъ която се числѣше „Спестрокасъ“, пое главното представителство въ

Стара-Загора на „СТОПАНИНЪ“

Този актъ на спестителитѣ на „Спестрокасъ“ иде да подчертае още веднажъ по очевиденъ начинъ, че

„СТОПАНИНЪ“

съ своитѣ условия за безлихвени заеми, съ своята организация и култантностъ, става и срѣдище за групиране силитѣ на спестроителитѣ, за да се издигне една мощна спестовно строителна кооперация. Предствителъ за **Панайотъ Камбуровъ** гр. Слив. и околията.

ДЖАМОВЕ (СТЪКЛА)

всички размѣри, продаватъ се и поставятъ на най-износни цени въ

магазина на

Д. П. Консуловъ

3—3

НИКОЛА ДОБРЕВЪ ЗЪБОЛЪКАРЪ

домъ Димитъръ Нончевъ срещу митрополията

ЗАПОЧВА ДА ПРИЕМА

Явна благодарностъ

Подписанитѣ н-ци на покойната

Иовка Атанасова Ангелова

получихме отъ Нар. Осигур. д-во

„Балканъ — нивотъ“

чрезъ Сливенския му агентъ, г-нъ **Щил. Василевъ**, сумата,

ЛВ. 60,000 ЛВ.

за колкото имаме осигуровки съ п/ци № № 56075 и 89679.

Благодаримъ на д-вото и го препоръчваме на всички да си осигурятъ живота и имота при „БАЛКАНЪ“.

Гр. Сливенъ, XI—934 година.

Подпись: за Н-цитѣ
Ат. Ангеловъ.

Дава се подъ наемъ

Масивна хигиенична самостоятелна кжща състояща се отъ 4 голѣми стаи, коридоръ, малка столова, баня, зимникъ преденъ и заденъ входъ.

Изложение източно, южно и западно. Предно и задно дворно мѣсто.

Въ центъра на града до кжщата на **Д-ръ Карамалковъ ул. „Генералъ Столетовъ“ № 118 Ангелъ Николовъ.**

Четете в-нъ „Изтокъ“

печ. „БАЛКАНЪ“ — Сливенъ